

Predmet: Bratunac (opt. Dalibor Maksimović)
Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine
Broj predmeta: K. Po2 5/16

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 21.04.2017. godine
Izveštaj: Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Ispitivanje svedoka Mensura Salkića

Svedok Mensur Salkić ponovno je ispitan na okolnosti razlika u iskazu koji je dao u ovom postupku na glavnom pretresu 20. januara 2017. godine i iskaza koji je dao Državnoj agenciji za istrage i zaštitu (SIPA) 27. decembra 2007. godine. Tako je u iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je ubijenom Husi Salkiću ispala amajlija, da mu je nakon toga prišao vojnik od oko 20 do 25 godina, sa maramom na glavi, i preklao ga. Dajući iskaz SIPA-i naveo je da je vojnik bio star oko 35 godina, da je imao masku i maramu, te da je Husi odsekao glavu desnom rukom, bacio je ispred sebe i dva puta šutnuo nogom. Svedok je objasnio da je potpuno siguran da je vojnik na glavi imao samo crvenu traku, da nije video da je glava ubijenog Huse odvojena od tela, da se ne seća da je ovaj vojnik šutirao glavu, odnosno da se ne seća kako je tačno bilo. Vojnik je izgledao kao osoba stara između 20 i 25 godina. Pretpostavlja da je do razlike u iskazima došlo jer su ga u SIPA-i pogrešno razumeli. Prilikom davanja iskaza bio je prisutan jedan čovek koji je prilikom njegovog ispitivanja pisao zapisnik. Branilac optuženog mu je predočio da prilikom ispitivanja u SIPA-i nije pominjao ubistvo Muje Šaćirovića, a na glavnom pretresu jeste, pa je svedok objasnio da ga o ubistvu Muje Šaćirovića niko iz SIPA-e nije ni pitao. Objasnio je i razliku u delu iskaza u vezi sa vojnicima koji su bili u autobusu kojim su odvezeni civili iz Hranče, obzirom da je na pretresu rekao da su u istom bila dva vojnika, dok je inspektoru SIPA-e rekao da su bila četiri vojnika. Naime, tim autobusom su zaista krenula četiri vojnika, ali su tokom puta silazili, tako da su ih do krajnjeg odredišta ispratila dva vojnika.

Ispitivanje svedoka Aleksandra Cvetkovića

Svedok odbrane Aleksandar Cvetković, blizak prijatelj okrivljenog, naveo je da su tokom rata svi vojno sposobni muškarci iz Milića bili mobilisani, a među njima je bio i optuženi. Svedok je 1994. godine postao pripadnik 10. diverzantskog odreda. Poznato mu je da je okrivljeni tokom rata bio na području opštine Milići, jer ga je veoma često viđao tokom rata. U kritičnom periodu nije bilo komunikacije između Milića i Bratunca, jer su to područje držali Muslimani, pa se iz Milića u tom pravcu nije moglo kretati. Okrivljeni nikada nije imao auto. Kuća u kojoj je okrivljeni živeo dobro mu je poznata – radi se o kući na sprat, a većina kuća u Milićima je je takva, kao da su tipske. Siguran je da je u maju 1992. godine bila omalterisana i da se iz nje ne

može videti autobuska stanica. O ovom postupku je čuo i ranije, razgovarao je sa braniocem okrivljenog i upoznat je šta mu se stavlja na teret. Nije mu poznato gde je okrivljeni bio 9. maja 1992. godine, ali je siguran da se tada iz Milića nije moglo kretati prema Bratuncu.

Ispitivanje svedoka Jovice Tešanovića

Svedok odbrane Jovica Tešanović takođe je naveo da je prijatelj okrivljenog i da su tokom rata bili zajedno, kao pripadnici TO, a komandir im je bio Lale Bačić, kao i neki Savić. Bili su vojno angažovani na obezbeđivanju komunikacije prema rudniku boksita. U maju 1992. godine nije se moglo iz Milića ići u pravcu Glogove jer su taj pravac držali Muslimani. Svedoku je tokom maja 1992. godine u Kravici poginuo ujak, ali zbog neprohodnosti terena nije mogao ni na sahranu da ode. Događaj za koji se okrivljeni tereti u takvoj situaciji jednostavno nije bio moguć. Nije mu tačno poznato gde je okrivljeni bio 7, 8. i 9. maja 1992. godine, ali se seća da su 6. maja bili zajedno na slavi kod svedoka Cvetkovića. Kuća okrivljenog bila je na sprat, kao izgleda kao i 80% kuća u Milićima, i pre rata je bila malterisana. Iz kuće se ne vidi autobuska stanica. Okrivljeni nikada nije znao da vozi. Upoznat je sa ovim postupkom jer su mu za njega rekli okrivljeni i njegov branilac.

Ispitivanje svedoka Mile Lalića

Svedok odbrane Mile Lalić takođe je prijatelj sa okrivljenim, a tokom rata su zajedno bili vojno angažovani na obezbeđivanju pravca iz Milića prema rudniku, s tim da je okrivljeni bio pripadnik TO a svedok pripadnik policije. U maju 1992. godine putna komunikacija prema Bratuncu nije bila moguća. Okrivljeni nije vozio. Poznato mu je da su radnici SIPA-e dolazili u Miliće – dovodili su svedokinju da identifikuje kuću porodice Maksimović. Koliko mu je poznato, ona je pokazala sasvim drugu kuću. Poznato mu je zbog čega se protiv okrivljenog vodi postupak jer mu je to rekao okrivljeni, ali i njegov branilac. Potvrdio je da je veče pre svedočenja razgovarao sa braniocem okrivljenog, koji nije na njega vršio pritisak da daje određene odgovore.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 31. maj 2017. godine, sa početkom u 09:30 časova.